

L'argumentació com a format

1 Defensa d'una iniciativa legislativa

1.1 Notícia d'una iniciativa legislativa sobre l'ordre dels cognoms

“El Congrés aprova que el cognom matern pugi anar primer”
Madrid. — El Congrés dels Diputats va admetre ahir per unanimitat quatre proposicions de llei que faran possible que els fills puguin portar des del seu naixement el cognom de la mare en primer lloc. El principal escull radica en la manera de resoldre les possibles discrepàncies entre els progenitors. (El Periódico, 25 de març de 1998, portada.)

1.2 El debat i l'argumentació

Llegiu, completeu el fragments en blanc i comenteu els següents texts.

“El Parlament [de Catalunya] secunda la revisió de la norma sobre l'ordre de cognoms. Tots els partits estan d'acord que la legislació actual és obsoleta”

Iniciativa per Catalunya-Els Verds va presentar una proposició de llei segons la qual es proposava donar llibertat als pares per decidir l'ordre dels cognoms dels seus fills. (...) Imma Mayol va ser l'encarregada de plantejar el debat. ‘No es tracta de superar una injustícia, d'evitar una discriminació o de tenir més condicions d'igualtat amb els homes’, va dir la diputada d'IC-EV. En aquell moment la majoria dels diputats presents a la Cambra van començar a aguditzar els sentits, com si es preguntessin on era llavors el problema.

Mayol va estar lúcida. ‘La de la injustícia és la lectura més fàcil, menys rupturista’. No era aquesta la qüestió. ‘L'objectiu de la proposta -va explicar- és.....’

.....
.....
.....

(...) Mayol va fer un repàs històric que demostrava la inexistència de dades objectives que sustentin la primacia del cognom patern. I ja en l'actualitat, va sentenciar que la no transmissió del cognom matern és ‘una expressió més de.....’

.....’

(...) *La diputada d'IC-EV no va estar sola. Dolors Nadal, del PP, va brodar un discurs sobre les traves jurídiques que es trobarien amb <sic> el camí. No obstant, no es va ensorrar davant aquestes traves: 'Hem d'encarar aquesta reforma'. La socialista Rosa Barenys va advertir que persistir en la pràctica actual 'és el mateix que continuar amb la invisibilitat de les dones'.*

(Mercè Conesa, *El Periódico*, 19 de març de 1998, Societat, pàg. 28)

2 Argumentar sobre els models de ciència: ciència post-normal

2.1 Llegiu el següent enunciat i anoteu raons per defensar o refutar (només una sola cosa) el model de la ciència post-normal. Prèviament, és convenient fer una relació de les afirmacions bàsiques del manifest científic. També pot ésser útil establir un quadre comparatiu de les característiques dels models tradicional i post-normal.

“Segons Silvio Funtowicz, del Centre d'Investigació de la Comunitat Europea a Ispra -Itàlia-, els supòsits bàsics de la ciència moderna han de modificar-se per poder desenvolupar una ciència nova, dirigida als problemes. Per fer front a aquestes qüestions noves, la ciència dividida en disciplines ha de convertir-se en ciència transdisciplinària, i la raó ha de reconciliar-se amb la passió. A aquesta nova pràctica de la ciència se li ha posat l'adjectiu de “post-normal”.

A una conferència pronunciada l'octubre de 1996 a la Universitat de Girona, el científic Funtowicz declarà quins eren el principis del model: “En la ciència post-normal, el principi organitzador no és la Veritat sinó la Qualitat. La tasca no és ja la d'experts individuals que descobreixen *fets veritables* per sostenir *polítiques bones*. Més aviat es tracta d'una tasca que recau en una comunitat extensa, que avalua i gestiona la qualitat dels inputs científics en processos complexos de presa de decisions on els objectius són negociats des de les perspectives i valors en conflicte. Necessitem encara una ciència tradicional i una tecnologia de bona qualitat, però els seus productes han de ser incorporats en un procés social integrador. D'aquesta manera el sistema científic es convertirà en un input útil per a noves formes de decidir polítiques i governabilitat.”

2.2 Aspectes del text que podeu analitzar i comentar:

- a. Metodologia i teoria de la ciència.
- b. El llenguatge de la ciència, estil, convencions i tecnicismes.)

3 La crítica ni-ni: ni tradicional ni post-normal

3.1 El text de Barthes

“Hemos podido leer, en uno de los primeros números de *L'Express* diario, una profesión de fe crítica (anónima) que era un soberbio fragmento de retórica

balanceada. La idea que la sustentaba era que la crítica no debe ser “ni un juego de salón, ni un servicio municipal”, lo que debe entenderse en el sentido de que no debe ser ni reaccionaria, ni comunista, ni gratuita, ni política.

“Se trata de una mecánica de doble exclusión que proviene en buena medida de esa pasión numérica que hemos encontrado muchas veces y que intentaré definir como un rasgo pequeñoburgués. Se hace la cuenta de los métodos con una balanza, caragando a voluntad los platillos con esos métodos”.

R. Barthes, *Mitologías*

3.2 Apliqueu la remarca de Roland Barthes sobre l'argumentació ni-ni al debat sobre els models de ciència de l'activitat anterior.

3.3 Busqueu també altres situacions quotidianes i informals en què el parlant emprava la tècnica argumentativa del ni-ni.

3.4 Redacteu un comentari sobre la mena d'argumentació exposada en el text.